

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Sfântului Ioan Scărarul

Evangelhia duminicii (Marcu IX, 17-32)

17. Și i-a răspuns Lui unul din mulțime: Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care are duh mut.

18. Și oriunde-l apucă, îl aruncă la pământ și face spume la gură și scrâșnește din dinți și înțepenește. Și am zis ucenicilor Tăi să-l alunge, dar ei n-au putut.

19. Iar El, răspunzând lor, a zis: O, neam necredincios, până când voi fi cu voi ? Până când vă voi răbda pe voi ? Aduceți-l la Mine.

20. Și l-au adus la El. Și văzându-L pe Iisus, duhul îndată a zguduit pe copil, și, căzând la pământ, se zvârcolea spumegând.

21. Și l-a întreat pe tatăl lui: Câtă vreme este de când i-a venit aceasta ? Iar el a răspuns: din pruncie.

22. Și de multe ori l-a aruncat și în foc și în apă ca să-l piardă. Dar de poți ceva, ajută-ne, fiindu-Ți milă de noi.

23. Iar Iisus i-a zis: De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede.

24. Și îndată strigând tatăl copilului, a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajută necredinței mele.

25. Iar Iisus, văzând că mulțimea dă năvală, a certat duhul necurat, zicându-i: Duh mut și surd, Eu îți poruncesc: Ieși din el și să nu mai intri în el!

26. Și răcnind și zguduindu-l cu putere, duhul a ieșit; iar copilul a rămas ca mort, încât mulți ziceau că a și murit.

27. Dar Iisus, apucându-l de mână, l-a ridicat, și el s-a sculat în picioare.

28. Iar după ce a intrat în casă, ucenicii Lui L-au întreat, de o parte: Pentru ce noi n-am putut să-l izgonim ?

29. El le-a zis: Acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post.

30. Și, ieșind ei de acolo, străbăteau Galileea, dar El nu voia să știe cineva.

31. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor și-L vor ucide, iar după ce-l vor ucide, a treia zi va învia.

32. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe.

Scara – icoană pe peretele nordic al mănăstirii Sucevița

Locuitor pustului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule, Părintele nostru Ioane, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea, cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă Celui ce Ți-a dat Ție putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Troparul Sfântului Ioan Scărarul

PROGRAMUL

Slujbelor din această săptămână

- ❖ **Miercuri, ora 17. 00: DENIE** - Canonul cel Mare
- ❖ **Vineri, ora 8.00:** Agheazma Mică și Sf. Maslu
- ❖ **Vineri, ora 17.00: DENIE** - Acatistul Născătoarei de Dumnezeu
- ❖ **Sâmbătă, ora 8.00:** Sfânta Liturghie și pomenirea morților

Săptămâna a cincea de post, în care intrăm de mâine, este o săptămână de intensă trăire duhovnicească întru zidirea noastră personală, îmbogățită în semnificații atât prin *Canonul Sfântului Andrei Criteanul* cât și prin *Imnul Acatist al Maicii Domnului* care se vor citi în cadrul deniilor. Asprimea postului, înmulțirea rugăciunii, intensitatea trăirii religioase, dar mai cu seamă edificarea noastră morală sunt puse sub înrăurirea a doi oameni cu o viață duhovnicească deosebită: duminica de astăzi este patronată de Sfântul Ioan Scărarul, iar duminica viitoare de Sfânta Maria Egipteanca. Să ne fie această săptămână spre zidire sufletească și un bun prilej de cunoaștere de sine însuși.

Cuvânt despre privegherea trupească și trezvia duhovnicească

(Fragment din lucrarea *Scara Raiului* a Sf. Ioan Scărarul)

Lacomii își dau pe față viciul lor în vremea pregătirii mesei; tot astfel neubitorul de Dumnezeu se cunoaște întru săvârșirea rugăciunii. Cel dintâi sare în sus de bucurie la vederea mâncării, iar cel de-al doilea se întristează când trebuie să meargă la rugăciune. Îndelungatul somn pricinuieste uitarea de lucrurile sfinte; privegherea curăță aducerea-aminte.

Agricultorii adună bogăția lor în hambare și în jgheab. Monahii își agonisesc avere și știință întru rugăciunile și activitățile duhovnicești de seara și din timpul nopții.

Somnul mult este pentru cel leneș un tovarăș necredincios, căci îi răpește jumătate din viață, dacă nu cumva și mai mult.

Monahul neiscusit este treaz și priveghetor în convorbirile cu alții, dar sosind ora rugăciunii i se împânjenesc ochii. Monahul leneș este iscusit la vorbărie, dar voind să se apuce de citit nu e în stare să se uite (pe carte) de somn. Precum trâmbița vestește învierea morților, tot astfel sosind vremea vorbăriei se deșteaptă toți cei ce dorm.

Demonul chinuitor al somnului este un prieten viclean; după ce ne-am săturat de mâncare se depărtează deseori de noi, iar când ne supunem la foame și sete ne războiește cu tărie. Atunci când ne rugăm, ne îndeamnă să ne apucăm de lucrul mâinilor, neputând nimic într-alt fel rugăciunea celor ce priveghează. El se strecoară în primul rând în începători pentru a-i război și a-i face de la început lenevoși, sau ca să-i deschidă spre demonul desfrânării.

Până când ne vom elibera de acesta, să nu respingem psalmodierea (rugăciunea în comun) împreună cu mulțimea, căci deseori rușinându-ne de ei nu ne lăsăm furați de somn. Câinele urăște iepurele și tot astfel demonul slavei deșarte este potrivnicul somnului.

Precum negustorul își numără câștigul după trecerea unei zile, tot astfel face și lucrătorul (virtuții) după cântarea psalmilor.

Ia aminte la tine însuși după rugăciune și atunci vei vedea cetele demonilor cum se învrăjdesc împotriva noastră, căci după rugăciune încearcă ei să ne străpungă prin năluciri nelegiuite. Stând, fii cu bună grijă, și vei vedea pe cei ce obișnuiesc să răpească sufletului cele dintâi gânduri pe care vrei să le închini Domnului.

Se întâmplă ca după ce am adormit, din obișnuință, să ne revie în minte cuvintele psalmilor; se întâmplă însă uneori ca demonii să fie cei care ne aduc aminte aceste cuvinte pentru a ne înălța întru mândrie. Aveam un gând, să trec sub tăcere un al treilea (lucru), dacă nu m-ar fi silit cineva să grăiesc mai departe. Sufletul care cugetă neconținut în fiecare zi Cuvântul Domnului, continuă să păstreze aceleași gânduri cuvioase și în timpul somnului. Acest al doilea dar este o răsplată pentru cel dintâi, spre izgonirea duhurilor și a nălucirilor.

Sfinți Români (26) Sfântul Irineu Episcopul (6 aprilie)

La numai câteva zile după pătimirea preotului Montanus și a soției sale Maxima, *Martirologiile* înscriu numele unui tânăr episcop, Irineu din Sirmium (azi Mitrovița), oraș din provincia Panonia Inferioară, locuită pe atunci de daco-romani, precum și de traci romanizați. Din Actul său martiric, scris în limba latină, aflăm că a fost judecat și condamnat la moarte de același guvernator al provinciei Probus, care condamnase și pe soții Montanus și Maxima. Același act martiric evidențiază câteva aspecte privind viața Sfântului Irineu, faptul că era episcopul Bisericii din Sirmium, că era căsătorit și avea copii mici, deci era un ierarh tânăr (de menționat este că în acea vreme, episcopii puteau fi căsătoriți sau necăsătoriți). Pentru credința sa în Hristos, ca și pentru slujba pe care o avea, a fost arestat și dus înaintea lui Probus. Poruncindu-i să jertfească zeilor, tânărul episcop a răspuns: *“Cel ce jertfește zeilor și nu lui Dumnezeu, să se piardă”* (Ieșire 22, 20). Stăruind în refuzul său, Probus a poruncit să fie pus la chinuri. Venind părinții și soția lui și văzând cât de mult era chinuit, îl sfătuiau să se supună poruncii împăratului. Același lucru îl făceau și copiii săi care îl rugau: *“Ai milă de tine și de noi, tată”*, iar ceilalți cunoscuți, care erau de față, cu lacrimi și suspine îi ziceau: *“Fie-ți milă de floarea tinereții tale!”* Dar el le-a răspuns prin cuvintele lui Hristos Domnul: *“De cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri”* (Matei 10, 33). La acest răspuns, Probus a poruncit să fie dus cu paza la închisoare, unde a fost ținut mai multe zile și supus la felurite chinuri. După un oarecare timp, episcopul Irineu a fost adus în fața lui Probus, la miezul nopții. I s-a propus din nou să jertfească, spre a fi scutit de chinuri. Dar fericitul Irineu i-a răspuns: *“Am pe Dumnezeu, Căruia am învățat să mă închin din copilărie. Lui mă închin, Celui ce mă întărește și Lui Îi aduc jertfă, iar zeilor făcuți de mâini omenești nu pot să mă închin”*. Atunci Probus a încercat să-l înduplece să jertfească măcar pentru copii săi, pentru a nu-i lăsa orfani. Nici cu aceasta n-a reușit să-l abată din calea pe care a pornit, căci i-a răspuns: *“Copiii mei au același Dumnezeu pe care-L am și eu, Care poate să-i mântuie: tu, însă, fă ce ți s-a poruncit”*.

În cele din urmă, Probus a dat sentința de condamnare, ca să fie aruncat în râul Sava, afluent al Dunării. Spre uimirea lui Probus, blândul dar neînfricatul episcop l-a rugat să fie ucis cu sabia ca să cunoască toți *“în ce fel s-au deprins creștinii să disprețuiască moartea pentru credința lor în Dumnezeu”*. Guvernatorul i-a îndeplinit această ultimă rugămintă, lucru pe care Irineu l-a socotit ca o biruință, mulțumind lui Dumnezeu. Dus la locul de osândă, s-a rugat din nou zicând: *„Doamne, Iisuse Hristoase, Care ai binevoit să pătimești pentru mântuirea lumii, fă să se deschidă cerurile Tale, ca îngerii să primească sufletul robului Tău Irineu, cel ce moare pentru numele Tău și pentru poporul Tău, care sporește în Biserica Ta din Sirmium. Îți cer și mă rog milostivirii*

Tale să mă primești și pe mine și să binevoiești a-i întări și pe aceștia în credința Ta”. Și astfel a fost tăiat cu sabia de ostași și aruncat în râul Sava, în ziua de 6 aprilie, anul 304.

Să nu-i uităm pe acești martiri, ci să ne rugăm lor pentru mântuirea sufletelor noastre, zicând: *“Cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfinților mucenici Irineu și Dimitrie, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre”*.

A consemnat Roxana Aioanei

Bibliografie: Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Sfinți daco-romani și români*, Editura Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, Iași, 1994, pp. 29-30.

Din tâlcuirea Evangheliei duminicii - Sfântul Grigorie Palama -

Tatăl demonizatului Îi mai spune Domnului că le-a vorbit ucenicilor Săi, cerându-le să-l izgonească pe demon, dar aceia nu au putut. Iar Domnul a zis nu numai către el, ci către toți cei de acolo: „O, neam necredincios, până când voi fi cu voi ?” (Marcu 9, 15). Mie mi se pare că cei ce erau de față acolo dintre iudei, agățându-se de faptul că ucenicii nu putuseră să izgonească demonul, au cam prins să hulească. Căci ce n-ar fi în stare să spună, profitând de asemenea prilej, acei oameni care nici măcar atunci când se săvârșesc minuni nu se leapădă de hulă ? Așadar, cunoscând Domnul murmurele și ocările acelor oameni, îi ceartă și îi rușinează, nu numai prin cuvinte îndestul de tăioase, dar și prin fapte și vorbe pline de iubire de oameni. Căci El poruncește spunând: „Aduceți-l la Mine !” (Marcu 9, 19); și ei l-au adus. Și văzând pe Domnul, demonul, dându-și pe față întreaga răutate, l-a scuturat cu spasme pe băiat, iar acela s-a prăbușit, tăvălindu-se și spumegând.

Domnul l-a întrebat pe tatăl băiatului: „Câtă vreme este de când i-a venit aceasta ?” (Marcu 9, 21). Domnul a pus această întrebare din iubire de oameni, pentru credință și ca să-l facă pe acela să ceară cu deplină încredințare. Căci bietul om se afla așa de departe de credință, încât nu era în stare să se roage nici pentru izbăvirea copilului său. El nici pe ucenici nu i-a rugat propriu-zis, cu toată stăruința. Pentru că spune: „Am zis ucenicilor Tăi să-l alunge (pe demon)”; dar el nu a căzut înaintea lor, nu i-a implorat, nu s-a rugat de ei. Și nici pe Domnul nu se artă a-L ruga (cu adevărat). De aceea Domnul l-a lăsat pe băiat să zacă o vreme înaintea ochilor tatălui său, iscodindu-l pe acesta despre vremea pătimirii și dându-i prilej să-și întărească cererea sa. Tatăl răspunse că încă din copilărie pășise fiul său acestea și că adeseori demonul îl aruncă în foc și în apă, cu gând ca să-l piardă; și adaugă: „De poți ceva, ajută-ne, fiindu-Ți milă de noi” (Marcu 9, 22).

Iată cât de mare era necredința acelu bărbat ! Căci cel care spune: „De poți...”, arată tocmai prin aceasta că nu crede puterii Lui. Și-i zice atunci Domnul: „De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede” (Marcu 9, 23). Dar spune aceasta nu pentru că nu avea știință de necredința aceluia, ci ca să-l îndemne măcar la un dram de credință, arătând, în același timp, că și faptul de a nu fi putut ucenicii să scoată demonul avea drept pricină tot necredința lui. Se cade a lua aminte la Evanghelist; căci acesta spune că Domnul a zis către tatăl băiatului: „De poți să crezi...”, întrucât aproape întotdeauna Domnul le cere credință celor ce caută tămăduiri. Fiind El stăpân și oblăduitor al sufletelor, S-a străduit să le vindece pe

acestea prin credință. Dar tatăl băiatului aceluia, când a auzit că vindecarea va însoți credința sa, a zis cu lacrimi: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele” (Marcu 9, 24). Să luăm aminte la înaintarea cea bună a credinței lui. Fiindcă nu numai că a crezut și că Domnul poate să înlăture însăși necredința sa, de o va voi El (...)

Să ne grăbim să izgonim patima desfrânării și a mâniei și a urii și a îngâmfarării. Pentru că nu este îndestulător să ne izbăvim noi doar de păcatul cel trupesc, ci este trebuință să curățim lucrarea cea lăuntrică, din sufletul nostru. Căci din inima noastră ies cugetările cele rele, curviile, desfrânările, uciderile, furtunile, necumpătările și cele asemenea, și „oricine se uită la o femeie, poftind-o, a și săvârșit adulter cu ea în inima lui” (Matei 5, 28). Atunci când trupul se lenevește, mai lesne e cu putință ca în minte să se împlinescă păcatul; și când înlăuntrul sufletului, prin rugăciune și băgare de seamă și aducere aminte a morții și a întristării pentru Dumnezeu, este nimicit asaltul răului, atunci ia parte și trupul la sfințenie, dobândind puterea de a pune capăt pornirilor păcătoase. Și aceasta este ceea ce spune Domnul, că unii curăță partea din afară a potirului, dar nu curăță și partea dinlăuntru, astfel încât tot potirul să fie curat.

Moment omagial: Pr. Acad. Paul Mihail

Marti, 28 martie a.c., Asociația “Frăția Ortodoxă Română” filiala Iași, în colaborare cu Centrul eparhial și Institutul Cultural-Misionar Trinitas a organizat momentul omagial “Preotul Academician Paul Mihail, slujitor al credinței și al culturii”. După ce, la ora 12.00 preoții Protopopiatelor Iași I și Iași II au oficiat la Biserica “Sf. Apostoli Petru și Pavel” - Bărboi o slujbă de pomenire încheiată cu un scurt cuvânt prezentat de P.C. Protopop Constantin Andrei, la ora 13.00, în Sala “Dr. Iustin Moiescu” a Centrului eparhial Iași s-a desfășurat o sesiune de comunicări și evocări.

Alături de invitați, la eveniment au participat și președintele Consiliului Județean Iași, Lucian Flaișer, primarul Gheorghe Nichita, profesori de la Institutul de Istorie din Iași și mulți clerici. În cadrul evenimentului cultural au conferențiat *prof. univ. Gheorghe Buzatu* care a prezentat câteva materiale inedite legate de persoana Preotului Paul Mihail, *prof. univ. dr. Ștefan Gorovei*, care a vorbit despre pr. Paul Mihail ca istoric, cărturar și membru al Academiei Române. Fiica părintelui Paul Mihail, *dr. Zamfira Mihail* a prezentat câteva mărturii de familie, iar P.C. Pr. Nicolae Dascalu, consilier cultural al Arhiepiscopiei Iasilor, a evocat pe preotul Paul Mihail ca slujitor al Sfântului Altar arătând că preotul academician a primit printr-o gramată episcopală un rang onorific deosebit de semnificativ – “Avva Pavel”. Evenimentul s-a încheiat cu lansarea volumului *Născut în Cornova. Omagiu lui Paul Mihail* editat de către prof. Vasile Șoimaru și cu un concert susținut de către corala “Apostolii” a preoților din cele două Protopopiate, dirijată de părintele Mircea Stoleriu.

Părintele Paul Mihail s-a născut la 29 iunie 1905, în comuna Cornova, județul Orhei din Basarabia, în familia dascălului și învățătorului Iustin Mihailovici, descendent dintr-un neam de răzeși și preoți. Rămas orfan la vârsta de trei ani, Paul Mihail e trimis la orfelinatul

Mănăstirii Hârjăuca, la o veche școală de slovenie. În 1918 se înscrie la Seminarul Teologic din Chișinău, din anul 1922 urmează cursurile Facultății de Teologie din Cernăuți, pe care o absolvă cu rezultate remarcabile, ca șef de promoție. De asemenea, între anii 1928-1932, a urmat la Iași studiile Facultății de Litere, secția Istoria românilor.

În anul 1933, își împlinește cea dintâi dorință, aceea de a fi slujitor al Sfântului Altar, fiind hirotont diacon la Catedrala Mitropolitană din Chișinău, iar în anul 1936 a fost hirotont preot, slujind la Chișinău, apoi la Iași, la Râmnicu Vâlcea și București.

La Iași, activitatea sa preoțească se leagă mai întâi de biserica "Toma Cozma" și de parohia noastră, unde a poposit ca preot slujitor, iar mai apoi își va stabili domiciliul pe str. Ionescu, casa sa devenind în scurtă vreme loc de întâlnire pentru multe personalități ale vieții culturale ieșene. A mai slujit și la biserica "Sfântul Haralambie", dar este cunoscut mai cu seamă ca paroh la Biserica Banu între anii 1946-1980.

După o călătorie de studii și bursă în Grecia, în 1945, a obținut titlul de doctor în teologie, cu teza *Ctitorii românești către Locurile Sfinte și popoarele vecine*.

Nume de rezonanță în cultura românească, duhovnicul savant Paul Mihail a continuat seria ilustrațiilor cărturari români originari din Basarabia. Opera sa științifică este impresionantă ca volum (cuprinzând peste 450 de titluri: tratate, monografii, studii, articole, recenzii etc.), dar și ca noutate în informație și ca metodă, evidențiind viața culturală din Basarabia, dar și din Grecia, Turcia, Bulgaria, de la Muntele Athos, colectând prețioase date referitoare la istoria românilor.

Ținând cont de numeroasele sale studii, de permanenta sa preocupare de revela adevăruri istorice, de interesul pentru trecutul țării, pentru valorile culturale și spirituale, Academia Română i-a acordat preotului Paul Mihail *Premiul Udriște Năsturel* pentru lucrarea *Tipărituri românești în Basarabia de la 1812 până la 1918*, aport esențial la bibliografia națională română.

De asemenea, în 1980, la sfârșitul activității sale pastorale, a primit de la Mitropolitul Moldovei și Sucevei, astăzi P.F. Patriarh Teoctist, o *Gramată Arhierască* prin care i s-a acordat ca *semn al vredniciei sale "titlul onorific" de Avva Pavel*.

A trecut la cele veșnice la 11 octombrie 1994, la București, fiind înmormântat în cimitirul Mănăstirii Căldărușani.

Acțiune filantropică în parohia noastră

Sâmbătă, 1 aprilie a.c., cu ofrandele colectate în biserică la slujba de pomenire pentru cei răposați, a fost organizată o acțiune umanitară la Secția Grajduri a Spitalului Socola, unde au fost distribuite bolnavilor 100 de pachete cu alimente, fructe și dulciuri.

Mulțumim comitetului format din doamnele: Maricica Arămeanu, Florica Cimpoi, Frosina Crudu și domnului consilier Nicolae Cimpoi care s-au implicat în colectarea și pregătirea pachetelor, precum și domnului

consilier Gheorghe Aioanei și domnului episcop Vasile Crivoi care au asigurat transportul și distribuția către bolnavi a alimentelor.

PROGRAMUL DUHOVNICESC ÎN POSTUL MARE

Pentru Taina Spovedaniei:

- Marțea, Miercurea și Joia: 8.00 - 11.00 și 18.00 - 20.00
- Vinerea: 7.00 – 8.00; 10.00 – 12.00 și 17.00 – 20.00
- Sâmbăta: 17.00– 20.00
- din considerente canonice temeinice și pentru a nu afecta desfășurarea serviciului liturgic, SÂMBĂTA, DUMINICA și în SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE NU MAI SPOVEDIM DIMINEAȚA ÎNAINTE DE SF. LITURGHIE

Pentru primirea Tainei Sfintei Împărtășanii:

- ❖ DUMINICA, în SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE sau SÂMBĂTA, la Sfânta Liturghie și nu în afara acesteia. Pentru a beneficia cu adevărat de unirea cu Trupul și Sângele lui Hristos, recomandăm primirea Sfintelor Taine în momentul canonic orânduit de Sfinții Părinți, adică spre sfârșitul Sfintei Liturghii și după cuvenita citire a rugăciunilor pentru Împărtășanie.
- ❖ Pentru ca urcușul duhovnicesc al Postului Mare să fie ziditor pentru toți, îndemnăm pe credincioșii noștri să-și poarte de grijă de cele sufletești și să se spovedească în această perioadă, până la Duminica Floriilor, săptămâna Patimilor având un caracter cu totul special, dedicat Jertfei Mântuitorului și nu problemelor noastre personale.
- ❖ Pentru persoanele bolnave sau în vârstă, care nu pot veni la Biserică, se pot face programări pentru împărtășanie la domiciliu, la tel. 211 273 sau 0742 044 844

Pentru a preveni aglomerarea preoților în Săptămâna Mare, săptămână cu un statut special, implicând un program religios intensiv, apelăm la creștinii noștri să se spovedească în această perioadă, respectiv până în 15.04.2006

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank